

Til nr. 18

Ændringen er en konsekvensrettelse, jf. bemærkningerne til nr. 2, (§ 1a, stk. 1).

Til nr. 19-21

De nævnte forhold foreslås overladt til bestyrelsens afgørelse, hvilket er i overensstemmelse med de almindelige selskabsretlige regler om bestyrelsens pligter. Orienteringen af Finanstilsynet har alene til formål at sikre Finanstilsynet en ajourført viden. Afgørelserne vil ikke blive efterprøvet af Finanstilsynet, men vil alene være bestyrelsens ansvar.

Til nr. 22

Formålet med kapitel 5 er i overensstemmelse med egenkapitaldirektivet og solvensdirektivet at indføre en ny opgørelsesmetode for pengeinstitutternes solvens.

Efter de gældende regler skal et pengeinstituts egenkapital udgøre 8 pct. af gælds- og garantiforpligtelserne (passiver).

Ifølge lovforslaget opgøres solvenskravet i forhold til de samlede aktiver og ikke-balanceførte poster, som opdeles i grupper efter deres formodede grad af debitorrisiko. Med de foreslåede solvensprocenter vil lovforslaget indebære en lempelse af det solvenskrav, som pengeinstitutterne skal opfylde.

§ 21.

Ændringen i § 21, stk. 1 af opgørelsesmetoden er en følge af solvensdirektivet, art. 3, stk. 1, art. 4 og art. 5.

Solvensdirektivet angiver endvidere i art. 10, at et kreditinstituts ansvarlige kapital skal udgøre mindst 8 pct. af de samlede vægtede aktiver og ikke balanceførte poster. De enkelte medlemslande kan således frit fastsætte højere solvensprocenter.

Det foreslås i stk. 1 at indføre til solvensprocenter.

Det første solvenskrav (8 pct.-kravet) fastslår, at et pengeinstituts ansvarlige kapital mindst skal udgøre 8 pct. af dets samlede vægtede aktiver og ikke balanceførte poster. Den ansvarlige kapital defineres i § 21a og omfatter ikke ansvarlig indskudskapital.

Det andet solvenskrav (10 pct.-kravet) fastslår, at summen af et pengeinstituts ansvarlige kapital og ansvarlig indskudskapital til enhver tid skal udgøre 10 pct. af pengeinstituttets samlede vægtede aktiver og ikke balanceførte poster.

Pengeinstituttet kan til enhver tid vælge, hvilken af de to procenter, det ønsker at opfylde. Et af de to solvenskrav skal »til enhver tid« være opfyldt.

Da den ansvarlige indskudskapital i modsætning til den ansvarlige kapital ikke kan anvendes til dækning af tab, medmindre pengeinstituttet træder i likvidation eller erklæres konkurs, foreslås det, at pen-

geinstituttet skal opfylde højere solvenskrav, hvis adgangen til at medregne ansvarlig indskudskapital udnyttes.

For 8 pct.-kravet er der foreslået en overgangsregel, jf. lovforslagets § 6, hvorefter solvenskravet falder fra 10 pct. i 1991 og 1992 til 9 pct. i 1993 og 1994 og til 8 pct. i 1995 og derefter. Samtidig får pengeinstituttet mulighed for i en overgangsperiode på 5 år at medregne en faldende andel ansvarlig indskudskapital, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 6.

Solvensdirektivets opdeling af aktiverne i grupper med hver deres risikovægtning er meget detaljeret, hvorfor det er fundet hensigtsmæssigt at fastsætte dem i en bekendtgørelse fremfor i selve loven, jf. hjemmelen hertil i 3. pkt.

I stk. 2 foreslås der indført en bemyndigelse til Industriministeren til at ændre de i stk. 1 fastsatte solvensprocenter. Denne bemyndigelse tænkes alene anvendt, såfremt de lempeligere krav til pengeinstitutternes solvens viser sig at indebære en uacceptabel svækkelse af pengeinstituttets soliditet.

I stk. 3 foreslås det, at ethvert medlem af bestyrelse, direktion eller revision får en pligt til at sørge for, at enhver ikke-opfyldelse af solvenskravet bliver indberettet til Finanstilsynet, allerede når disse personer formoder, at kravet ikke er opfyldt. Finanstilsynet kan herefter i det konkrete tilfælde fastsætte en frist, indenfor hvilken solvenskravet senest skal være opfyldt. Konsekvensen af, at tilsynet enten ikke fastsætter en frist, eller at pengeinstituttet ikke opfylder solvenskravet inden fristens udløb, er, at pengeinstituttets tilladelse skal inddrages, jf. nr. 37 (§ 43, stk. 2).

Der er hermed tale om en skærpelse i forhold til den nugældende lovs § 21, stk. 3, hvilket skal ses på baggrund af nedsættelsen af solvenskravet.

I stk. 4 opretholdes den nugældende § 21, stk. 4, uændret, idet den risikovægtning, der sker for aktiverne m.v., jf. stk. 1, alene baseres på debitorrisici. Der er derfor ikke i solvenskravet taget hensyn til rente- og valutakursrisici.

§ 21a.

§ 21a er en følge af egenkapitaldirektivets art. 2-4 og 6.

I henhold til stk. 1 beregnes et pengeinstituts ansvarlige kapital som summen af kernekapitalen efter fradrag i henhold til stk. 3 og den supplerende kapital efter fradrag i henhold til stk. 6, 7, 9 og 10.

I stk. 2 defineres kernekapitalen som indbetalt aktie-, garanti- eller andelskapital tillagt eventuel overkurs ved emission og reserver. Kernekapitalen svarer til den nugældende egenkapital med undtagelse af opskrivningshenlæggelser, som i overensstemmelse